

อริยครู

อาจารย์มีเรื่องเล่าให้ลูกศิษย์ฟัง เรื่อง อริยลุง ส่วนเรื่องเล่าของหนู คือ "อริยครู"

"อริยครู" ที่หนูรู้จัก คือ ท่าน อาจารย์ศุภวรรณ กริน

อริยครู กับ อริยะะ รูปแบบการสอน ในยุค AI เป็นการสอนแบบ Intelligence Dhamma Teaching หรือจะเรียกว่าเป็นการฉีดโบท็อกซ์ (Botox) ระดับจิตวิญญาณ

อาจารย์สามารถนำสุดยอดนวัตกรรม ที่ดูเหมือนว่าไม่น่าจะมีอะไร บ่มิไ้มากมาย แต่กลับเป็นนวัตกรรมที่ทรงพลังเหลือเกิน เพราะการสอนของอาจารย์ ทำให้หนูตื่น!! หมายถึง แฉวตัวใจของหนูคะ มันตื่นมาเห็นเจอรี่ ตื่นจากความมืดมนของอวิชชา และความเชื่อผิดๆที่เคยติดยึด

ในวัยเด็ก หนูเคยติดสอยห้อยตามแม่ไปปฏิบัติธรรม สวดมนต์ ใส่ชุดขาว สร้างองค์พระ ทำบุญโรงงาน โนนั่นนี่เต็มไปหมด เป็นภาพที่จำได้ตอนเด็กๆ สวดมนต์ยังสวดแบบเมดเลย์ ทั้งบาลี จีน ญี่ปุ่น ทำไปตามวัฒนธรรมของครอบครัว จนกระทั่งแม่หนูเสียชีวิตด้วยโรคมะเร็ง หนูก็เลิกสวดมนต์ ช่วงแม่รักษาตัวอยู่โรงพยาบาล หนูก็แทบจะทำทุกอย่างเท่าที่เด็กคนหนึ่งจะทำได้เพื่อต่อชีวิตแม่ให้ยืดอกออกไป หนูหิวกระเป๋ารขึ้นรถทัวร์ไปปฏิบัติธรรมที่เชียงรายได้คนเดียว เข้าคอร์สปฏิบัติธรรม ที่ไหนว่าดีก็หิวกระเป๋ารไป อ่านหนังสือธรรมะ ทั้งเอาหนังสือธรรมะมานั่งอ่านให้แม่ฟัง อ่านหนังสือของหลวงพ่อกุญชรลีงดำ เคยนิมนต์พระที่ราชบุรี มารับสังฆทานกับแม่ที่รักษาตัวอยู่โรงพยาบาลสมุทรสาครอีกด้วย คือทำทุกอย่างเท่าที่ทำได้ เข้าเจ้าเข้าทรง หนูก็ไป จิตใจตอนนั้นต้องการหาที่พึ่ง และกลัวการสูญเสียแม่เป็นที่สุด จึงเชื่อลึกลงว่าบุญที่เราทำไปจะคุ้มครองแม่ ให้แม่อยู่รอด พอแม่เสีย ใจลึกลง คือโกรธ และไม่เชื่อการทำความคิด เพราะหนูเห็นแม่ทำดีมาตลอดชีวิต ชีวิตก็ไม่ได้เป็นไปตามคำที่เคยได้ยินว่า ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว หนูยังคงเห็นว่าคนโกงแม่ ทำให้แม่เครียด จนป่วย กลับมีชีวิตที่ดีอยู่ หนูแทบจะไม่มองหน้าพระพุทธรูปอีกเลย เริ่มกลับมาแสวงหาอีกครั้ง เพราะกลัวว่าแม่ไม่ได้รับบุญ กระดาษเงินทองที่เผาส่งไปให้แม่ตอนเซ่งเม้ง ตรุษจีนหรือ มันก็ไม่เมคเซนส์ ใส่บาตรพระ ก็ไม่รู้แม่จะได้กินอาหารเหล่านี้ไหม คำถามเยอะไปหมด

ต่อมา อาจารย์สอนปริญาโท ที่จุฬาฯ แนะนำให้หนูไปที่ศูนย์วิปัสสนาเชียงใหม่ ซึ่งทำให้หนูเกิดศรัทธาในพระพุทธศาสนาขึ้นมาอีกหลังจากหันหลังให้ไปช่วงหนึ่ง ถึงแม้ว่าตอนนั้นหนูเข้าใจเพียงเล็กน้อย แต่เกิดความเชื่อมั่นร้อยเปอร์เซ็นต์ ถึงการสร้างเหตุให้ดี ทำให้หนูได้มาเจอครูบาอาจารย์ที่ดี ทุกปีหนูก็จะกลับไปปฏิบัติธรรม อย่างน้อยปีละครั้ง เข้าคอร์สมาสิบครั้งได้แล้ว ก็ยังคงทำได้เรื่อยๆ การปฏิบัติธรรมในอดีตของหนูต้องเรียกว่า “เก็บแถมบุญ” ค่ะอาจารย์ ด้วยความที่เคยอ่านหนังสือของหลวงพ่อกุญชรลีงดำ

จริงๆว่า ธรรมเนียมเป็นอย่างเดียวที่จะทดแทนค่าน้ำนมแม่ได้ ทำให้หนูไม่ทิ้งธรรมเนียม เพราะเชื่อว่าเป็นแต่มนุญให้แม่รวมทั้งครอบครัวและตัวเอง

หนูแสวงหาทางจนมาพบอาจารย์ศุภวรรณได้ ต้องบอกว่าจากความโลภ คือโลภบุญค่ะ ด้วยความที่หนูมีความตั้งใจปฏิบัติธรรมทุกปี แต่พอแต่งงานมาอยู่นิวยอร์ก การจัดสรรเวลาที่จะจัดเวลาให้ตรงกับคอร์สปฏิบัติ 7 คิน 8 วัน ค่อนข้างยาก ทุกครั้งที่ไปปฏิบัติธรรมจึงเหมือนต้องมานั่งนับ 1 ใหม่เสมอ เรื่องนิพพานก่อนหน้านี้ก็ยังไม่อินมาก ยังคิดว่าเป็นเรื่องไกลตัว เป็นเรื่องสูงเกินเอื้อม เลยมุ่งเอาเรื่องง่ายๆก่อน คือเรื่อง คีล ทาน ภาวนาเบื้องต้นไปก่อน ไม่กล้าคิดเรื่องนิพพาน

วันหนึ่ง หนูกำลังฟังคลิปของหลวงพ่อเทียน และคลิปของอาจารย์ศุภวรรณก็โผล่มาอยู่ข้างๆ หนูจึงลองกดเข้าไปฟังคลิปอาจารย์ ดูแล้วไม่ใช่พระ ไม่ใช่ชี ฟังไปเพลินๆ ก็ดันไป ตบๆตีๆ ตามที่อาจารย์นำปฏิบัติในคลิป แค่นั้นเอง...หนูเกิดความรู้สึกที่บอกไม่ถูก คำบริกรรมหายไปหมดเลย แต่ที่ไม่หายคือ ตัวที่เข้าไปรับรู้ ทำให้หนู “ตื่น” ตอนนี้อยู่เข้าใจแล้วจากการอธิบายและการใช้นวัตกรรมการสอนของอาจารย์ จึงรู้ว่า ตัวนี้คือธาตุรู้ หรือตัวใจที่เป็นตัวจริงของเรา คือตัวที่หนูต้องอยู่กับมันมาตลอดชีวิต แต่ก่อนหน้านี้ หนูไม่รู้ว่ามันคืออะไร ฟังคลิปแรกนั้นแล้ว หนูจึงเสิร์ชหาชื่ออาจารย์ศุภวรรณทันที แอดไลน์ชมรม และขอสมัครเพื่อมาเข้าอบรมที่จริง และจองตั๋วกลับไทยล่วงหน้าทันที

แนวการสอนของอาจารย์ศุภวรรณ ที่สอนให้ตบๆตีๆ ได้ช่วยให้การรับรู้ผัสสะและความเข้าใจที่เคยมั่วๆของหนู กลับสว่างใสขึ้นมาทันที จนหนูไม่สนใจเรื่องการเก็บแต่มนุญอีกต่อไปแล้ว มันหลุดออกไปหมดแล้ว พร้อมความมั่นใจว่า นิพพานมีอยู่ ตรงนี้เอง มันไม่มีอะไรพิสดาร ไม่มีอะไรวิไลศมาหรา เพียงต้องมีศรัทธา และมีวิริยะอุตสาหะในการเอาสติมาปักที่ฐาน พาตัวใจกลับบ้านบ่อยๆ เรื่อยๆ ทุซ้ทำไป จนกว่าจะเกิดปัญญา หนูคงไม่ได้มีเรื่องฮาโตริอะไรมาเล่าให้อาจารย์ฟัง มีแต่ฮาโตริ คือความคิดที่เป็นนิจจาฮาโตริ แวบไปแวบมา

ปีนี้เป็นปีแรกที่หนูไม่ได้กลับบ้านในวันตรุษจีน เพราะได้กลับมาปลายปีก่อนแล้วเพื่อมาเข้าอบรมกับอาจารย์ศุภวรรณ หนูดีใจมากที่ได้ตัดสินใจทันทีเช่นนั้น หนูอยากเจออาจารย์มาก เลยชวนพ่อไปคอร์สผัสสะบริสุทธิ์ที่จริง เชียงใหม่ เป็นประสบการณ์ที่ดีมาก หนูอดนึกเสียดายไม่ได้ว่า ทำไมไม่มีโอกาสได้เจออาจารย์ศุภวรรณให้เร็วกว่านี้

อาจารย์มีพลังงานในการสอนมหาศาล ที่ต้องการถ่ายทอดให้ลูกศิษย์ อาจารย์ไม่ปล่อยให้พวกเราทานข้าวจนบ้าย 2 โมง แต่หนูก็ยังรู้สึกหิวในขณะที่ฟังอาจารย์ พออาจารย์หยุดพูดปั๊บ หิวปั๊บเลย ขณะฟังอาจารย์ หนูตั้งอกตั้งใจฟัง เลยไม่รู้เวลา ไม่มีตอนไหนที่เบื่อ หนูทิ้งกับนวัตกรรมขวดน้ำ นวัตกรรมดินน้ำมัน ตัวหนู หนูยนต์ ฉิ่ง ฉาบ น่องไก่ เพลงค่าน้ำนม กุหลาบเวียงพิงค์ ผู้ชนะสิบทิศ ฯลฯ ของง่ายๆทั้งนั้น เพียงแค่ 3 วัน สิ่งที่หนูปฏิบัติมาตลอดในหลายๆปีแล้วไม่เข้าใจ ก็มาเกิดความเข้าใจจากแนวการสอนของอาจารย์ที่ใช้นวัตกรรมใหม่เช่นนี้ ทำให้หนูสว่างโพล่ง ชัดเจน บริกรรม

โผล่มาเป็นอัตโนมัติบ้าง เจอรีมา หนูก็ดูว่าเจอรีมา ถ้ายังไม่ไป หนูก็ใช้มนต์ที่อาจารย์ให้มา คือ “เจอรีหลอกลวง ไม่จริง ไม่ใช่ ไม่เอา” แต่เจอรีมันก็ไปๆมาๆ สิ่งที่หนูพัฒนาจากแนวทางการปฏิบัติ คือ หนูไม่ได้กระโดดขึ้นรถไฟความคิดบ่อยเหมือนแต่ก่อนอีกแล้ว เดี่ยวนี้จะกระโดดลงรถไฟความคิดได้เร็วขึ้น หนูอยากให้จริงเปิดคอร์สของอาจารย์ศุภวรรณที่สามารถปฏิบัติต่อเนื่องสัก 7 วัน จะได้ปฏิบัติเต็มที่

หนูกราบขอบพระคุณ ท่านอาจารย์ ศุภวรรณ กรีน ที่เคารพรักอย่างสูง พอเริ่มพิมพ์น้ำตาก็ไหลเลย มันเป็นความซาบซึ้ง และสำนึกในพระคุณของอาจารย์ ที่ให้แสงสว่างทางธรรม ทำให้หนูเกิดความเข้าใจในแนวทางปฏิบัติสติปัญญาฐานสี่ขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าอย่างแท้จริง โดยที่ไม่ได้อิงความเชื่อ หนูหมดข้อสงสัยในเรื่องบุญบาป หนูไม่ได้สนใจเรื่องการเก็บแต้มบุญเหมือนอดีตอีกแล้ว การปฏิบัติของหนู เพื่อให้เข้าถึงวิมุตติสุขของตนเองโดยการ “พาตัวใจกลับบ้าน” เท่านั้น อาจารย์ คือ “อริยครู” อาจารย์มีพรสวรรค์ในการสอนชั้นครู สิ่งที่หนูเคยคิดว่าเข้าใจแล้ว กลับกลายเป็นความเข้าใจในอีกแง่มุมหนึ่งที่ลึกซึ้งกว่า ช่วยให้หนูเกิดความสว่างแห่งปัญญา มีกำลังใจที่จะเดินหน้า ซึ่งเป็นความเข้าใจใหม่ จะเรียกว่าถอนมิจฉาทิฏฐิเก่าๆ ไปบ้างก็ได้เหมือนได้รีเซ็ตเครื่องคอมพิวเตอร์ฯ ให้กลับมาทำงานได้อีกครั้ง

คำสอนของอาจารย์ไม่เพียงแต่นำมาปฏิบัติในทางธรรมเท่านั้น แต่ยังเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิตในทางโลกอย่างมาก “พาตัวใจกลับบ้าน” สำหรับหนู ก็คือคำว่า พุทโธ ที่หนูท่องมาตลอด แต่ไม่เกิดปัญญา จนกระทั่งทำตามคำสอนของอาจารย์ ทำให้รู้จักการพาตัวใจกลับบ้าน สู่ความรู้เนื้อรู้ตัวที่มีความเข้มข้นขึ้น ผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบาน เกิดได้ก็เมื่อพาตัวใจกลับบ้านล้วนๆ ถึงแม้จะเป็นการชิมลองสั้นๆ ไม่ถี่ ไม่นาน แค่อะลือขณะหนึ่งเท่านั้นก็ตาม ประสบการณ์ที่หนูเห็นจริงกับตนเองก็ช่วยให้หนูเกิดความตั้งมั่นในการปฏิบัติ เพื่อมุ่งสู่เป้าหมายเรื่องการแหกคุกชีวิตไปนิพพาน เป็นการเดินทางของตัวใจที่ชัดเจน แจ่มแจ้งแล้ว หนูเชื่อมั่นว่า จะไม่มีอะไรมาเปลี่ยนแปลงความเชื่อในเป้าหมายของชีวิตนี้อีกแล้วค่ะ

เมื่อวันศุกร์ที่แล้ว หนูมีโอกาสดูกับสามี ที่ทำงานอยู่ MIT บอสตัน เป็นการร่วมงานของกลุ่มนักพัฒนา AI ของ NTTDATA และ MIT หนูได้เห็นคลิปวิดีโอในงานแล้ว ทำให้หนูคิดถึง การสอนของอาจารย์ขึ้นมาทันที เลยขอไฟล์วิดีโอส่งมาให้อาจารย์ดูค่ะ

วันนี้วันตรุษจีน “ซินเจียยู่อี่ ซินนี้ฮวดไช้” นะคะอาจารย์

เบนซ์ค่ะ

4-02-2019

สวัสดีค่ะเบนซ์

สาธิตะหนู อาจารย์อ่านเพลินเลย อ่านไป ก็ต้องระวังเจอรี่ชมพูของตัวเองไปด้วย อ่านที่ หนูบรรยายเรื่องทำทุกอย่างเพื่อให้แม่มีชีวิตต่อไป อาจารย์ก็ขลุ่ย walk down memory lane ทำให้นึกถึงตอนคุณยายใกล้เสียชีวิต อาจารย์ราว ๑๐ ขวบ ขอทำอะไรก็ได้ ที่ทำให้ยายไม่ต้องจากเราไป นั่งภาวนาให้เทวดาช่วยยายให้อยู่รอด หนูบรรยายได้ดี เข้าถึงใจ ถึงกินเลยจนรู้สึกเหนื่อยแทน อาจารย์เชื่อว่าคนที่รู้สึกอย่างหนูมีไม่น้อยนะ เห็นคนที่เรารักทำแต่ความดีมากมาย แต่ทำไมต้องมีโรคภัยไข้เจ็บ ทำไมต้องตายเร็วกว่าวัย ยังไม่ได้แก่เฒ่าเลย คำถามเยอะแยะไปหมด กลัวก็กลัว กลัวการจากคนที่เรารัก อย่างไม่มีวันกลับ โอ...ทุกข์จริงๆนะชีวิต อาจารย์ดีใจจริงๆที่คำสอนของอาจารย์ สามารถช่วยให้หนูเกิดปัญญา หายสงสัย และออกจากสภาวะของการเก็บแต่แต่มนุญ เช่นนั้น ก็เป็นเพราะบุญบารมีของหนูที่สั่งสมมาด้วยแหละ ที่ทำให้สามารถพบแก่นธรรมเรื่องนิพพานในที่สุด ทีนี้ ก็หยุดการแสวงหาแล้วนะคะ ไม่ต้องหิวกระป๋ามขึ้นรถทัวร์ไปเชียงใหม่คนเดียวแล้วคะ ทำอยู่ที่บ้านที่นิวยอร์กนั่นแหละ ก็ถึงนิพพานได้คะ คลิปที่ส่ง มาดีคะ เด็ก ๆ มักพูดอย่าง innocent ว่า mummy....you said I can have it tomorrow but today is tomorrow already! Tomorrow never comes....very profound indeed! “ไหนคุณแม่บอกว่าจะให้...หนูพรุ่งนี้ไง วันนี่ก็เป็นวันพรุ่งนี้แล้วนะ” “วันพรุ่งนี้” ไม่เคยมาถึง คำพูดเด็กๆ แต่ลึกซึ้งทีเดียวแหละ

สาธิต อนุโมทนาบุญกับหนูค่ะ

เมตตา

อาจารย์ศุภวราณ

